

Bloch: At mit Forslag til en motiveret Dagsorden er fremkommet strax i Begyndelsen af denne Forhandling, har sin Grund deri, at jeg meente at burde optage det i selve min Minoritetsbetænkning, for at mit Forhold til Sagen kunde staae ganske reent og klart. Det har ikke været mit Duffe derved at faae Sagen „afviist“ eller at hindre og standse Discussionen derom; og, da nu den sidste ærede Taler (Madvig) har antydet, at han maaskee vil bestemme sig til ved 3die Behandling at fremkomme med et Forslag til en motiveret Dagsorden, saa finder jeg deri tilstrækkelig Grund til for Diebliffet at tage mit Forslag tilbage, idet jeg naturligviis forbeholder mig paa et senere Stadium, hvis jeg dertil finder Anledning, at fremkomme dermed.

Da Ingen optog det saaledes frasalbne Forslag, bortfaldt det.

Formanden: Som Folge, af at dette Forslag saaledes er bortfaldet, vil Gjenstanden for den Forhandling, som nu vil finde Sted, være det Forslag, som er stillet af en Minoritet i Udvalget, den 3die Landstingsmand for 11te Kreds (Bloch). Dette Forslag indeholder forskjellige Paragrapher, men disse udgjøre et samlet stort Ændringsforslag til det oprindelige Lovforslag, og saaledes vil det altsaa blive at afgjøre, hvorvidt Thinget mener, at det bør træde i Stedet for det indbragte Lovforslag. Hvorvidt der maatte ønskes særskilt Afstemning over nogle af de enkelte Paragrapher, maa jeg afvente Paastand paa. Fremkommer ingen saadan, vil Formanden indskrænke sig til at lade afstemme over § 1 og § 10, den første og den sidste Paragraph, og dernæst over, om dette Forslag skal træde istedetfor det, som oprindeligt er indbragt i Thinget.

Bloch: Med Hensyn til det af mig stillede Forslag til Lov, hvorved Folkekirkens Forsatning ordnes, som nu er sat under Behandling, har jeg kun ganske Livet at tilføie, idet jeg skal tillade mig at henholde mig til min Betænkning, hvor jeg udførligere har udtalt mig derom. Jeg skal her kun gjøre op-

mærksom paa, at den fordærlige Modsetning mellem Geistlighed og Lægstand, jeg har paaanført i Minoritetens Forslag, er holdt ude af mit Forslag, idet det ganske er overladt til Valgfriheden, hvorvidt Geistligheden eller Lægstanden skal komme i Majoritet. Dernæst skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at den Fare, Majoritetens Forslag forekommer mig at indeholde for en altfor raff Fremskriden ad Reformernes Vej, vil findes undgaaet i mit Forslag. At de kirkelige Sager skulle behandles i 7 forskjellige Landemoder, der kun i deres Samstemning have deres Styrke, vil uden Tvivl føre til en rolig Udviklingsgang, ligesom ogsaa Minoriteten paa den Maade vil kunne finde fornøden Beskyttelse. Endelig skal jeg især lægge Vægt paa, at mit Forslag slutter sig nøie til Resultatet af Landemoderne's Forhandlinger, at Hovedtrækkene, som gaae igjennem disse Forhandlinger, mere optagne deri, og de ærede Medlemmer, som lægge nogen Vægt paa disse Forhandlinger, ville derfor vistnok finde mindre Betænknelighed ved at gaae ind paa det af mig end paa det af Majoriteten stillede Forslag.

For dem, som maatte have gjort sig bekendte med Beretningen om Landemodets Forhandlinger i Odense, maatte det være mig tilladt for mit personlige Vedkommende at bemærke, at jeg var forhindret i at være tilstede ved den endelige Behandling af de der fremlagte Forslag, blandt hvilke det var et, som jeg i Forbindelse med 7 andre Præster havde stillet. At dette meget skyndsomt redigerede Forslag har sine Mangler i Formen, er jeg meget villig til at indrømme; men den Grundtanke, som gaaer derigjennem, at Landemodet skulde aabnes for frit mødende Geistlige og Lægfolk til Deeltagelse i Forhandlingerne, men ikke i Stemmegivningen, saa at ikke Valg og Stemmegivning, men den frivillige Deeltagelse og den frie Forhandling skulde gjøre Udslaget, fastholder jeg endnu som angibende det rette Princip for en kirkelig Organisation. Det er kun Hensynet til, at jeg ikke turde haabe, at et Forslag, bygget paa et saadant Frivillighedens Princip, vilde